

„Edinost“

Ihaja enkrat na dan, razun nedelj in praznikov, ob 6. uri zvečer.

Naročilna znaša:

Za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nvc.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 nvc.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale domači oglašitvi se računajo po pogodu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst..

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Povodom obiska Angležev v Trstu.

Nekaterniki pravijo, da je pred nekoliko časa avstrijsko brodovje obiskalo angleško v Malti, angleško pa da je sedaj avstrijskemu v Trstu povrnilo ta obisk. Drugi, ki so navadno bolj obveščeni o takih stvarih in ki se razumejo nekaj v takimenovani politiki, menijo, — in to tudi obzirom na sedanje mednarodno stanje in na način, kakor se je ta obisk proslavil: da ta obisk nekaj pomeni....

Morda. Na tem svetu obstoje namreč dve vrsti držav. Jedne imajo dosti zemlje, polja, livad in šum. Te morejo hraniti svoje podanike s svojim plodom v notranjem svojih mej. Druge živijo od trgovine in obrti, to je, od onega, kar zemlja rodi izven njihovih mej. Te druge države izvajajo iz domovine proizvode svoje obrti in industrije, a iz inozemstva uvažajo v domovino živila.

O državah, ki živijo od poljedelstva v notranjem svojih mej, moglo bi se reči, da živijo od samih sebe: Rusija prav lahko, Nemčija jako težko, Angležka nikakor.

V trgovini in obrti dela dandanes Angliji največje — nevarno konkurenco — Nemčija. Angležka se mora torej radi tega bati Nemčije. In se je boji.

Rusija se more »zgrabit« z Angležko samo radi Kitaja in Indije. Ruski preumni diplomaciji ne more biti do tega, da si Rusija sedaj s puškami in topovi osvoji one zemlje, katere bi jej kasneje pripale brez prelivanja krvi. No istej diplomaciji mora biti do tega, da Angležka et Co....

Angležki se je torej, kar se tiče Ori-jenta, bati Rusije, s katero se na suhem (iz Rusije vodi toliko na Kitajsko, kolikor v Indijo pot po kopnem) ne more meriti: v trgovini in obrti pa se jej je bati Nemcev, katere imajo v inozemstvu raje, ker prodajajo bolj proizvode in ker postopajo prijazneje in poštenje.

To predpostavivši se ni čemu čuditi, mislim, ako si Viljelm II. (ki je mnogo pametnejši, nego se misli v obče) toli vroče želi prijateljstva carjevega.

Iz istega razloga se ni čuditi, ako tudi Angležka išče tovarišev in pomočnikov, kjer koli se naide, da bi jih mogla najti....

Ali se je čuditi, ako se kdo daje zavajati po sladkem, varljivem angleškem laskanju, da si iz novega prijateljstva nima pričakovati nikakih koristi....?

PODLISTEK.

Izlet v Benetke.

Vožnja po kanalu je divna. Voziš se mimo toliko čarobnih palač, da te začudenje kar ne zapusti. Bila sem sila utrujena in zaspala, pa mi je bilo, kakor da se vozim skozi čudno bajno mesto iz tisoč in ene noči. Z odprtimi očmi sem sanjala... Zrla sem v pestro sliko toplega južnega življenja, ki se je pač razvijalo kdaj poprej v Benetkah. Pred očmi so mi stopali slavni vladarji benečanski, patriarhi in drugi mogotci, krasne benečanske žene, mojstri-umetniki. Zdelo se mi je, da se me dotikajo valovi-svitlega, žarkega, razkošnega benečanskega življenja iz davnih dni. Na usesa mi je prihajal pritajen šum in šepet — smehtala sem se... tu — hu — ali sem se ustrašila! Prijatelj me je nehoté zadel v komolec ter me poklical iz sanj nazaj v resničnost. O prvem hipu se mi je zazdelo, da padam v globočino in z roko sem se ločila po zraku. Vsi smo se glasno zasmejali. Dospeli smo v bližino slavnega »Ponte di Rialto«, ki se v jednom samem lepem loku

Avstrija je država brez državne narodnosti, ker avstrijska narodnost ne obstoji. Pred očmi sveta avstrijske kolonije ne bi bile avstrijske, ampak nemške, slovenske, hrvatske dalmatiske.... morda madjarske, poljske. Avstrija ni država, kateri se je živiti od svetovne trgovine in obrti; Avstriji je namen, da drži, kar ima, in da — ako ume svojo misijo — pridružuje brate k bratom, ki žive ali brez sposobnih glavarjev, ali pod sposobnimi vladarji brez potrebnih sredstev, a vsakako razdeljeni v plemena in pokrajine, dočim so narod, katerim bi trebalo dati državo....

Govori se, da se je angleški admiral Fisher jako nepovoljno izrazil o italijanskem brodovju. Jaz se tej novosti nimalo ne čudim. V »Edinosti« od 12. junija t. l. je rečeno, da so Italijani sposobni za poezijo glasbo, slikanje, ali da niso rojeni ni za vojno, ni za narodno gospodarstvo, ni za politiko (Je-li resnica, da so te besede nedolžni »Recreazione« razdražile živce?)

Mesto tržaško ni na nikakov način sodelovalo na svečanostih v čast angleškega brodovja. Jaz sem namenil, da radi tega pohvalim Tržačane; mislil sem namreč, da so jim Angleži antipatični radi zločina, storjenega proti junaškim, nesrečnim Burcem. Ali prevaril sem se siromak. Tržaški »padri della patria« so odločili, da ne počaste angležkih častnikov zato, ker bi z angležskimi morali hkratu pogostiti tudi avstrijske!! Včeraj so storili kaj takega, jutri pa bodo že tožili, da jim ne lete v usta pečeni golobi. Avstrijski seveda....!

Čital sem imena oficirjev avstrijske mornarice. Večina njih so nemška, ali jih je tudi od drugih narodnosti več, nego-li hrvatskih. Mornarji so večinoma naši, ali čul sem jih govoriti nemški in italijanski. Med njimi je tudi — Madjarov itd. Neki pregovor pravi sicer, da Čič ni za barko. Ali ne čudimo se! V Avstriji se toliko pod Goluchovskim kolikor pod Körberjem divno dela proti misiji Avstrije.... Ali pa jej morda rečena gospoda ne priznavajo več vprašavne misije?! Brez misije tudi ona ne more biti!

Politični pregled.

TRST, 18. julija 1900.

K položaju. »Neue Freie Presse« je dobila iz Išla zatrdilo, da ni dvomiti, da je gospod Körber predložil cesarju pozitivne

spenja čez kanal »Grande«. Na tem mostu se nahaja dvovrstna galerija s 24 trgovinami. Peljali smo se do mostu pri železniški postaji, kjer smo si ogledali neko cerkev. Vsi svetniki in vse naprave v njej so bile od marmora. Vse cerkev je krasna, le škoda, da je skoro nevarno razpokana na več mestih.

Naš veslač je bil prijazen človek in ves čas nas je opozarjal na to in ono ter nam imenoval palače, mimo katerih smo se vozili. O eni — ime sem pozabila — nam je pravil, da je bila sprva zidana v tri nadstropja. Ko je umrl oče ter jo zapustil svojima dvema sinovoma, sta se ta dva hudo prepirala, v katerem nadstropju bi kateri stanoval. Končno je bilo enemu krega odveč in preselil se je v neko drugo mesto ter vzel s sabo — jedno nadstropje očetove palače. Tudi originalno!

Na potu nazaj smo krenili iz velikega v neki stranski ožji kanal ter se po velikem ovinku zopet povrnilo v glavno strugo.

Čudno mesto so res Benetke: kjer bi imele biti ulice, stoji globoka, temnozelenata, ne preveč čista voda. O vsakih hišnih vra-

predloge, kako priti krizi v okom. Istotako gotovo je, da bo državni zbor zopet sklican na jesen. O vsebini predlogov Körberjevih ne ve živ krst ničesar zanesljivega; iz vseh govorov je možno izluščiti le toliko:

Krona želi politiko sporazumljenja med Čehi in Nemci. Vsako ponesrečenje te politike se iskreno obžaljuje na merodavnem mestu. Zdi se torej, da hočejo še enkrat obnoviti poskus za rešenje jezikovnega vprašanja po mirnem dogovoru med Čehi in Nemci. O tem pa ni treba ravno misliti na povrnitev spravnih konferenc, in je jako mogoče, da se bo ministerski predsednik pogajal z vsako stranko posebej in jo skušal pridobiti za svoje predloge. Vsi ti načrti za oktroiranje so torej prenašljivi in ostanejo v rezervi le za skrajni slučaj.

Položaj na Hrvatskem. Z ozirom na trditve, ki jo širijo madjarski listi, da je obisk biskupa Strossmayerja pri banu grofu Khuenu-Hedervaryju imel ta namen, da biskupa približa sedanjim hrvatski vladi, izjavljajo opozijonalni krogi — kakor poroča »Information« — da na tej govorici ni niti besedica resnična. Obisk Strossmayerjev pri banu je bil zgolj čin uljudnosti, kakor se umeje ob sebi, da je bila avdijsca biskupova pred nadvojvodo Leopoldom Salvatorjem brez vsacega političnega pomena.

Opozicija ni nikdar mislila, da bi se približala vladni, tako imenovani narodni stranki. Je že mogoče, kakor trdi m.ogi, da stvari na Hrvatskem stoji na ostrini noža in da zmerena opozicija pride prej ali slej v položaj, da bo morala priti na jasno glede spremembe svojega stališča nasproti vladi, ali ta vlada ni ravno, da bi morala biti grof Khuenova vlada, pred vsem pa ne bo smela biti tisti zistem pod marko »reda in dela«, proti kateremu je opozicija stala do sedaj v polnem orožju. Eventuelno združenje zmerne opozicije z vladno stranko ne more priti nikdar po spremembi programa in mišljenja opozicije, ampak izključno le po spremembi vladnega sistema. Do onega sistema, ki je dovel do združenja tako heterogenih življenj, kakor sta zmerena opozicija in stranka prava, ne vodi iz opozicijskega tabora noben most. Zveza koaliranih opozicijskih strank pa ostane neporušna tako dolgo, dokler obstoje vzroki, ki so ustvarili to zvezo in ki kažejo le-to kakor neizogibno potrebo. To si treba zapomniti na vsaki način. Ako torej deželni in državnozbornski poslanec Gjuroković (člen vladne stranke), ki vendar mora poznati strankarske razmere na Hrvatskem, govori v »Pester Lloyd« o bliž-

tihi so privezane za droge gondole, s katerimi se ljudje vozijo po svojih opravkih. No, dandanes so ti kanali pustili in zapuščeni, mrtvi. Benetke sploh napravljajo utis zapuščenosti in nekatere svečane turobne osamelosti. Človek čuti, da je iz tega mesta izginilo in promislilo mnogo slave, mogočnosti in bujnega življenja ter čuti tudi praznoto, ki je nastala vsled tega.

Na mestu, kjer smo bili vstopili, smo se tudi izkrcali. Stojte na »rivi degli Schiavoni«, kakor tudi že mej vožnjo po kanalu, opazovali smo skoro neumevno lahkoto in brzino, s katero benečanski veslarji vodijo svoje nenavadno dolge, ozke gondole, katerih prvi in zadnji konec sta zavita navzgor. Le majhen srednji del gondole je v vodi, dočim štrli oboja konec kvišku. Zato jo gondoljer lahko vsaki hip na točki obrne, okrene, kakor le hoče. Imenitno je videti, kako spretno se v polnem teku gondola umika gondolali ali drugim ladijam in kolom in to uprav v najnem hipu, ko človek misli, da je trčenje neizogibno.

(Pride še).

njem razpadu koalicije, potem je le dvojno mogoče: ali ve, da se v hrvatski vladni politiki pripravlja sprememba, ali pa vedoma govori — neresnico. Povsem nezmiselno pa je — pravi dopisnik v »Information« — ako se govori o osnutku velike »hrvatske klerikalne stranke«, katere jedro bi bila koalirana opozicija. Z jedne strani so katoliški interesi zadostno zavarovani po sedanjih opoziciji, z druge strani pa varstvo teh interesov samo nikakor ne more izpolniti programa opozicijske narodne stranke.

Odprava izгона v Sibir. O tem činu ruskega carja smo že govorili predvčerajšnjem na uvodnem mestu. Danes pa nam je še javiti, da je »Praviteljstveni vestnik« že objavil naredbe, ki sta jih izdali ministerstvi za notranje stvari in pravosodje, da se volja carjeva izvede. Dobrota odprave izгона v Sibir je že raztegnjena na one osebe, ki so bile pred objavo tega ukaza obsojene v prognanstvo v Sibir. Pa tudi zločince, ki so že na potu, vrnejo bržkone v evropsko Rusijo, kjer jim bo v kazenskih kolonijah prestatiti kazni. Ministerstvi za notranje stvari in pravosodje sta že naložila gradbo več kaznilnic, da dobe prostora za zločince, ki bi bili imeli biti prognani v Sibir.

S shodov od minole nedelje. Shod nemških zaupnikov v Moravski smo že omenili. Shoda češke ljudske stranke se je udeležilo do 1000 oseb.

Iz resolucije, vsprejete na tem shodu posnemamo: V dogodkih zadnje seje zbornice poslancev v noči 8. junija vidijo zborovalec naravno posledico nasilnega posezanja v razvoj avstrijskih stvari, ki je v minolem letu dovelo do odprave jezikovnih naredeb. Posledica temu nasilnemu posezanju je tudi pozvanje kabineta Körberjevega (glej včerajšnji uvodni članek v tem listu. Op. ured.), ki ni storilo dosedaj ni najmanjšega poskusa za potolaženje globokega in pravičnega ogorčenja naroda češkega; zato pa ima od svojega odstopa sem v strahu pred očmi vse pretirane zahteve Nemcev, ki, nasprotno pravici in pravičnosti, pomenjajo nevarnost za potrebe velike večine prebivalstva, kakor tudi za interese posamičnih dežel in držav.

Najjasnejši dokaz, da vlada favorizira nemoralno gospodarstvoželjnost Nemcev, so jezikovni načrti, ki jih je izdelala za Češko in Moravsko. Ti načrti kažejo, da o njih sestavljanju niso jemali ozira ni na resnične odnose in nujne potrebe prebivalstva, niti ne na popolno enakopravnost obeh deželnih jezikov, da z istimi prihajajo nasproti le binokostnemu programu Nemcev.

Šlezijo so izključili iz uravnave jezikovnega vprašanja, Češko so raztrgali v nemška in češka obseja, Moravsko pa so smatrali za dvojezično deželo, ne mené se za to, da je to po treh četrtinah češka dežela. Čehi nikakor ne morejo vsprejeti teh vladnih predlog in z ogorčenjem in nevoljo odklanjajo označenje, kakor da so te predloge prvi poskus za mirno rešenje jezikovnega vprašanja. Če je vladi res pošteno ležeče na rešenju te pravične stvari naroda češkega in vspostavi zdravega miru v deželah čeških, potem bi morala ves svoj upliv zastaviti v to, da se pravna akcija na Moravskem ne bo od nemške strani pretvarjala v zoperno komedijo. Resolucija izreka češkimi poslancem v državnem zboru popolno zaupanje in odkritosrečno zahvalo ter jih pozivlje, naj tudi v bodoče neustrašeno varujejo čast naroda češkega in naj svoje taktičsko postopanje urejujejo po delih vlade in parlamentarnih razmerah.

Ta resolucija pravi torej, da vlada v svojih načrtih ne jemlje ozira na najnujnejše potrebe češkega prebivalstva, Nemci pa so resolvirali istega dne, da vlada brez potrebe povpspešuje češke zahteve. Ti dve manifesta-

ciji, postavljeni si nasproti, kažeti propad, ki se je odprl med obema narodnima taboroma, vsled tega, ker avstrijske vlade niso znale in niso hotele zaustaviti zločinskih roke, ki je jela kopati ta prepad, hujskaje mase proti vsaki mrtvi prava Slovanom in ki je v Nemcih utrdila prepričanje, da Nemec je poklican za gospodarja v Avstriji in da Avstrija mora biti nemška, ali pa je — ne bo!! Revolucija na ulici, kamenje in psovke, ki so po raznih nemških gnezdih po Češkem in vzlasti tudi v »najbolj nemškem« mestu Avstrije, v prestolnici zelene Štajerske, letele na orožnike, vojake in državne funkcionarje, je javno oznanjevala nauk, da Nemci imajo interes na obstanku države le dotlej, dokler država služi njim. In ta nauk je šel v klasje, kakor kaže shod, ki sta ga imela Wolf in Schönerer minolo v nedeljo v Hebu, kjer je 4000 udeležnikov, kakor da so zbesneli, pritrjevalo Wolfu, kakor da so oznanjevali uničenje Slovanov ter jih zasramoval kakor »izrečen narod črednikov«. In naj taje kolikor hočejo, in naj delajo makari dobre in slabe dovtype na račun Schönererjev, neovržno dejstvo je vendar, da so vsa taktika in vse emunicijske vseh nemških skupin iz zadnjih časov prirojene po — strahu pred Schönererjem. Vsa nemška politika, brez ozira na to, ali jo vodijo pijani demagogi ali stari hofratje, se giblje danes v znamenju nemškega radikalizma, ki je jednostavno nezdravljiva z ekzistenčnimi pogoji države. To je delo revolucije na ulici. To delo pa je bilo izključno le tako mogoče, da se vlada — kakor smo že rekli — ni mogla povspeti ni do jednega energičnega čina proti zbesnelemu nemškemu radikalizmu. Ta zamuda vlad je tembolj neodpustljiva, ker si ne moremo misliti, da bi se bili nadejali, da se tudi slovanska večina tako umakne pred Schönererjem, kakor so se umakale vlade, ker so torej morale predvideti, da po nekažnjenosti in neoviranosti nemški revoluciji na ulici, po krutem proglaševanju slovanskih državljanov brezpravnimi, mora priti med državljani do obupnega boja, boja na življenje in smrt! A kedaj še so bili taki boji med državljani kordisti za države?!

Danes pa je kaos. Sklepi na shodih minole nedelje pričajo, kako da politika strahu pred nemško revolucijo nimalo ni potolažila revolucije in je — v zamenj — še one, ki so trpeli pod revolucijo, poglala do one točke, kjer narodi začenjajo misliti le — na se!!

Res, težko bodo odgovarjali avstrijski državniki pred sodnim stolom zgodovine te države, ker niso umeli duha časa in srčnih utripov nje narodov.

Dogodki v Kitaju. O zadnjem dnevu trpljenja Evropejcev na angleškem poslanstvu v Peking čitamo po listih dušo pretresujoče podatke. Dne 6. t. m. so oblegani hoteli napeti zadnje moči, da bi prodrli vrste oblegajočih jih Kitajcev in si odprli pot za beg. Ni se posrečilo. Ta poskus je še bolj razgrel poživljene Kitajce. Tista zver, prine Tuan, ki ima sedaj Kitaj v svoji oblasti, je dal privedi najtežjih topov in je jel silovito obstreljati poslanstvo. Obstreljevanje je trajalo vso noč. Ob zori Evropejci niso imeli več trpljenja. Tedaj je kitajski general dal znamenje za naskok in pričel se je boj telo ob telesu. Ali kaj je pomagalo, ko je na mesto vsakega ubitega Kitajca stopilo po več drugih. V zadnjem hipu se je zažarel Evropejem žarek nade, ko sta jim prišla na pomoč priče Čing in kitajski general Uang-Ueng-Ciao. Začel se je grozen boj. Ali nesreča je bila, da je bil prvi kmalu ranjen, drugi pa ubit, njiu vojaki pa so jeli prehajati na stran bokserjev. Sedaj je zginila za Evropejce vsaka nada. Zidovje poslanstva je bilo porušeno in za ruševinami so Evropejci s svojimi telesi branili svoje žene in otroke.

Pričelo se je grozno klanje. Kitajci so bili kakor zverine. S sabljami in bodalami so mesarili trupla ptujcev. In groza spreleta človeka, ko čita, da so Evropejci sami začeli streljati svoje žene in otroke, da jih s tem rešijo najhujih muk.

Ko je bilo vse pomorjeno, so se Kitajci jeli znašati nad mrtvice. — Rezali so jim glave, katere so na bodalih nosili ven na ulice. In potem so prišli na vrsto kristijani-Kitajci. Celo otrokom so krojili glave s kopiti pušk. Po cestah so tekli potoki krvi. In vendar še vse te grozovitosti niso bile prav po volji princa Tuana. On, je hotel dobiti Evropejce žive v roke. V kateri namen —

pač ne treba praviti. Ali zbesnelost njegovih vojakov mu je prečrta ta račun.

Kar se dostaja položaja v Tienčinu, poročajo vesti o hudih bojih, ki so stali mednarodne čete obilih žrtv, a so bili uspešni za te poslednje. Nekatera poročila trde, da je bila zmaga mednarodnih čet popolna in da je kitajski del mesta že v njih rokah.

Tudi v severnem delu Kitaja, v Mandžuriji je postal položaj velekritičen in se zdi, da se je tudi v teh krajih vse prebivalstvo vzdignilo proti tujcem. Ruske čete morajo prestajati hude boje.

Tržaške vesti.

Imenovanje v finančni stroki. V finančni stroki sta imenovana konceptna vežbenika Anton Pulin in Alojzij pl. Dandini de Sylva začasnim finančnim koncipistoma.

»Giftna krota« iz Ptuja št. II. Pod tem naslovom se bavi zadnja »Domovina« v daljšem članku o 2. št. famoznega »Štajerca«. Takrat je to glasilo, ki »spada na zadnjo stranko« — kakor se je sedaj odkritosrečno izdalo — »posvetilo« največ prostora oeljski »Domovini«, kar je seveda povsem umevno. Saj toliko pameti, ali bolje, čisto naravnega instinkta že smemo pripisovati »giftnemu« »Štajercu«, da vé, kje ga čevlji žuli! No, štajerske Slovence vsled napadov takega zakotnega lističa res ne more glava boleti. Da bodo pa naši cenjeni čitatelji imeli nekoliko jasnejšo, r ete temnejšo sliko o tem lističu, podati hočemo tukaj nekoliko »cvetja z vrto« »ptujske krote«. Tu čitamo čisto o onem mestu »kjer sedimo«, o deželski »svinji«, o krajih »kjer najbolj smrti« itd. Potem pa tile zgodovinski izrazi: gvišni šmarocerji, vuharji, hafeti, festunga, zažihran, špraham, šinfajo itd. itd. — Niso-li to krasni spomeniki iz one dobe, ko je naš kmet roboval nemškimi gnajščakom?! Pa tudi naš besedni zaklad je izborni »Štajerec« pomnožil z dokaj novimi izrazi, kakor: »mašina pestovodajstva je obstala«, »pozdravljen bodi novo narodilni list«, »si noge obletati«, »marsikateri kmet si bo glavo majal«. — (To se najbrže izvede samo na ta način, da se prime za ušesa.) — Konečno pa pripoveduje naš »Štajerec« z nekako imenitno objestnostjo, da »se za politično rauferijo brigal ne bo«. — Koncem svojega članka pristavlja »Domovina« hudomušno, da je pri »Štajercu« posebna nemška znamenitost tudi okolnost, da ima vsaka številka drugega urednika. »V prvi številki je bil neki renegat, v drugi je neki Schrei, a za tretjo iščejo že najbrže novega: vsaj tako si tolmačimo inserat na peti strani. »En priden — kravar se sprejme v službo.« Srečna »zadnja stranka«, ki ima tako vredno glasilo!...

Zamuda vlaka. Sinočnji dunajski brzovlak, ki bi imel priti ob 9. uri, je imel 3 ure zamude. Vzrok nam ni znan.

Z naših sodišč. Včeraj sta bila na tuk. deželnem sodišču obsojena: 23-letni Anton Freno iz Trsta, ker je dne 25. junija t. l. v neki gostilni ranil nekega gosta z nožem, zaradi zločina javnega nasilstva v tri mesece težke ječe; 19-letni Herman Cappello iz Trsta zaradi tatvine v 4 mesece ječe.

Aretiranje. Policijski oficijal Titz je aretiriral včeraj 23-letnega trgovskega agenta Josipa B., na katerega leti sum, da je več tvečkam ukradel vozove.

Drzen zločinec. 3 in pol letna Higinia Godas se je igrala z drugimi otroki nekje v starem mestu, kar se je deci približal neznan mož, zvalil imenovano dekletce v stran, mu vzel ovratno verižico, vredno kakih 20 kron in zbežal.

Z okna prvega nadstropja je padel včeraj 4-letni Albert Sitz, bivajoči na Openski cesti št. 875, ter se nevarno ranil na več mestih. Zdravnik rešilne postaje mu je podelil prvo pomoč.

Konj je udaril 11-letnega Ivana Meeho iz ulice S. Nicolo št. 23. v čeljust ter ga nevarno poškodoval. Deček se je hotel s konjem malo poigrati.

S strehe skladišča južne železnice je padel včeraj 65-letni Ivan Pipan iz ulice Commerciale št. 9. Poklicali so zdravnika, ki pa je mogel le še konstatirati, da je nastopila smrt. Truplo ponesrečenca so spravili v mrtvašnico pri sv. Justu.

Dražbe premičnin. V četrtek dne 19. julija ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Artisti 6, pohištvo; v ulici Chiozza 2, kovačijsko orodje in pohištvo; v ulici Nuova 14, pohištvo; v ulici Carintia 22, po-

hištvo in šivilni stroj; v Škednju 50, pohištvo in krčmarska oprema; v ulici del Bosco 34, oprema v zalogi.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 27.9, ob 2. uri popoldne 31.5 C°. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 767.1 — Danes plima ob 0.12 predp. in ob 2.02 pop.; oseka ob 6.43 predpoludne in ob 9.41 popoldne.

Pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah priredi — kakor že omenjeno — prihodnjo nedeljo, dne 22. julija t. l., o priliki obletnice blagoslovljenja društvene zastave, veliko veselico na vrtu »Narodnega doma« v Barkovljah. Vspored je izbran in zanimiv. Med drugimi točkami je tudi veliki možki zbor »Hrvatskim pradjedovinom« od hrvatskega skladatelja Vilka Novaka. Prihodnjo nedeljo forej obeta biti v Barkovljah zopet lepa narodna slavnost.

Za Ciril-Metodov dar so doposlali gg.: Novak I. 40 st., Vatovae Ivan 20 st., Zadnik Fran 20 st., Fafak Ivan 20 st., Gombač And. 40 st., Pokič Miha 60 st., Pečenko Ant. 20 st., Kraševic Martin 20 st., Novak Andrej 1 K, Zonta Matija 1 K, Ugrin Blaž 1 K, Šuman Anton 20 st., Martelanc Anton 1 K, Tornič Jakob 20 st., Podbršek Anton 40 st., Semič Jakob 20 st., Stok Vinc. 20 st., vsi težaki v Trstu; Žitko Anton starši 2 K, Žitko Anton mlajši 2 K, Goljevšček A. 3 K, dr. Abram 10 K, Kolar I. trg. 2 K, dr. Karol Glaser 4 K, Šorli A. kavarnar 2 K, Suban Karol 20 st., vsi v Trstu; Elsner Jos. žup. Rodik 4 K, Žvab Matija pos. v Skopem 1 K, Roje Hrb. učitelj v Štanjelu 1 K, Vončina Slavan, sprevednik v Divači nabral med svojimi prijatelji 4 K 10 st., darovali so: on sam 1 K, Hočevlar Jos. 1 K, Parapat 80 st., Malenšek Iv. 10 st., Vončina M. 20 st., skrivni Slovan 30 st., Ptuj Jer. 20 st., divaški vratar 40 st.

Skupaj 42 K 90 st.
Prej izkazanih 419 „ 59 „
Skupaj 462 K 49 st.

Vesti iz ostale Primorske.

× **Hrvatski gimnazij v Pazinu.** Ko so laška laži-trobila jela čenčati o slabih uspehih na hrvatskem gimnaziju v Pazinu, smo mi takoj potolažili javnost — in to na podlagi informacij na pristojnem mestu — da naj se nikdo ne daje begati po laških lažeh, ker so uspehi povsem povoljni. Danes moremo podati nekoliko statistike. Prvo šolsko leto sta se upisala 102 dijakov. Tekom leta jih je izstopilo 13. Končni uspeh je bil ta-le: z odliko jih je dovršilo 8, s prvim redom 62, z drugim redom 8, s tretjim 5, k popravnemu i-pitu sta bila pripuščena 2, pred klasifikacijo so izstopili 4. Kakor razvidno, prestopi v viši razred 70 dijakov, na italijanskem realnem gimnaziju pa 65. Ako se jemlje v obzir, da je bil hrvatski gimnazij odprt šele zadnji čas, da so dijaki prišli iz ljudskih šol z le poldnevnim poukom, da je velik del teh šol prenatlačenih, da mnogi naših dijakov stanujejo po uro da-leč od zavoda, smemo pač reči, da je uspeh hrvatskega gimnazija uprav sijajen in treba le častiti na tem uspehu toliko ravnatelj in učiteljskemu zboru, kolikor pridnim dijakom.

Laške laži-torbe pa so zopet enkrat lagale v svoj lastni žep!

× **Pevsko in bralno društvo »Lira« v Komnu** priredi v nedeljo dne 22. julija 1900 javno tombolo s plesom na javnem trgu v Komnu. Dobitka sta dva in sicer: einkvina 100 kron, tombola 200 kron. Začetek ob 4. uri in pol popoldne. Srečke se prodajajo po 40 vin. komad. V razprodaji je 2500 srečk. Pri tomboli in plesu bo svirala vrla godba iz Mavhinj. Ples prične ob 1. uri popoldne ter bo nadaljeval po tomboli. Vsak plesni komad stane 20 via. Čisti dobiček je namenjen ubožnim vaščanom. V slučaju slabega vremena se tombola odloži na prvo nedeljo meseca avgusta. K obilni udeležbi uljudno vabi Odbor.

× **Istrski davkoplačevalci, veselite se!** Deželni odbor istrski je imenoval nekega Mario Kurschena nadomestnim učiteljem na italijanskem realnem gimnaziju v Pazinu. Odslej bo torej dežela istrska plačevala 7 profesorjev- učiteljev in to za tri razrede zavoda, ki je navstal iz golega kljubovanja proti prebivalcem iste dežele same.

Vesti iz Kranjske.

* Umrli je v Ljubljani gosp. Jakob Gestrin, višji carinski oficijal v p. v starosti 62 let. P. n. d.!

* Za civilno godbo v Ljubljani se je prijavilo doslej že 66 izvežbanih godeev — večinoma dosluženih vojakov — in 45 učencev za godbeno šolo. Pripravljalni odbor je sestavil iz prijavljenih izvežbanih godeev 30 mož močno godbo za lok in pihala, ter išče zanje primernih služeb. Kakim 10 godeem so se že preskrbele službe, ostaja jih torej le še okolu 20.

* Cesarja Franca Jožefa I. mestna višja dekliska šola v Ljubljani je sklenila šolsko leto dne 14. t. m. Iz »Narodovega« poročila posnemamo, da je ta velevažni in odlični slovenski zavod štel na koncu šolskega leta 73 gojenk v treh letnikih. Izmed 38 gojenk I. letnika je prejelo 14 izpričevalo prvega reda z odliko, 22 izpričevalo prvega reda, dvema je dovoljeno izpit iz jednega predmeta ponavljati; v II. letniku je prejelo 8 izpričevalo prvega reda z odliko, 7 izpričevalo prvega reda, 2 bodeta ponavljala izpit iz jednega predmeta; v III. letniku je prejelo 10 gojenk prvi red z odliko, 8 pa prvi red. — Po bivališču rrediteljev je bilo v Ljubljano pristojnih 47, zunanjih 26. Josipa Gorupa ustanove je uživalo 13 gojenk. — Obvezni predmeti so bili veronauk, slovenski jezik in slovstvo, francoščina, zgodovina, zemljepis, matematika, fizika, prirodopis, samatologija in zdravoslovje (v 2. polletju III. letnika), risanje, odgojstvo (v II. in III. letniku), gospodinjstvo (v III. letniku), ženska ročna dela; neobvezni pa laščina, petje, lepomisje, telovadba, stenografija (slov. in nemška). Poučevalo je z ravnateljem vred 14 profesorjev, učiteljev in učiteljic.

Za prihodnje šolsko leto bodo vpisovali dne 15., 16. in 17. septembra od 10. do 12. ure dopoludne v ravnateljevi pisarni v Gospodskih ulicah št. 8. Sprejemajo se v I. letnik deklisce, ki so dopolnile 14. leto in dovršile 8. razred ljudske šole, ali pa če na posebnem vsprejemnem izpitu dokažejo dovoljno znanje slovenskega in nemškega jezika in računstva.

V prihodnjem šolskem letu se ustanovi, ako se oglasi dovolj kandidatinj, poseben nadaljevalni tečaj za zgolj trgovske predmete po 11 učnih ur na teden. — Med počitnicami daje ravnatelj dr. Lovro Požar pismeno vsa pojasnila.

Vesti iz Štajerske.

† Anton Ukmari. In zopet jeden! Dne 15. t. m. je umrl v Celju c. kr. pomorski komisar g. Anton Ukmari. Z globokim sozajem napolni ta vest gotovo vse njegove mnogoštevilne prijatelje, saj je bil rajnik eden izmed tistih redkih mož, ki vsled svoje karijere ne zamečejo svoje narodnosti in ne pozabljajo, da jih je rodila bedna a zato nič manj sveta slovenska mati. Njemu je ostalo sree verno narodu tudi pod vojaško suknjo in bilo mu je zvesto do zadnjega diha. Rajnik se je vedno pečal z napredkom milega mu slovenskega naroda ter je bil tudi slovenski pisatelj. Imel je v Pulju in Trstu premnogo iskrenih prijateljev, kateri vsi mu gotovo ohranijo najblajši spomin. V Celje je prišel pred nekaj časom z namenom, da si okrepi zdravje, a prihitela ga je smrt, legel je k večnemu počitku. Blag mu spomin in lahka mu zemlja!

— Strela je udarila dne 7. t. m. v slovečo romarsko cerkev na Sv. Gori nad sv. Petrom ter poškodovala oboke nad stranskim altarnjem ter zdrobila nekaj šip. Druge škode ni povzročila.

— Kje je državno pravdnništvo s svojimi škarjami? Ono pravdnništvo namreč, ki tako brezobzirno »striže« »Domovini« vsako številko. Kajti čudno je, da sicer tako strogo in natančno pravdniško vizitacijo prestajajo neoskodovani taki-le sestavski, katere si »špoga« celjska »vahtarica«: »Nemški Celjani ne trpijo izzivajoče slavnosti v svojem (!) mestu... braniti bomo znali naš (!) nemški dom z najbrezobzirnejšimi (!) sredstvi. Nam je vsejedno, ali oblasti slavnost dovoli ali ne, kajti celjski Nemci so preverjeni, da je njihova stvar na najboljšem«. In take grožnje in hujskanje prinaša »vahtarica« dan na dan, kakor da izhaja tam kje na Kitajskem. Pa da vidimo, kake sadove bo rodila ta jednostranska svobosčina.

Razne vesti.

Polkovni adjutant — defraudant. Nadporočnik Leopold Hohlmüller, adjutant 4. kornega topniškega polka v Budimpešti, je

tekem dveh let poneveril lepo svotico 52.000 kron, katere je zapravil v društvu svoje ljubice, gospe Cecilije R., ki je zapustila svojega moža nekje na Nemškem ter živela z lepim častnikom. Ko so po naključju prišli poneverjenju na sled, je bil adjutant na dopustu, s katerega se ni povrnil. S pomočjo tiralnice so ga našli v Oerkenju ter ga aretirali. Cherechez la femme!

Izredna gorečnost v spolnovanju službenih dolžnosti diči občinskega redarja Josipa Zavorko v Smrkovicah. Ta javni funkcionar je tudi sila mnogostranski in opravlja službo nočnega in poljskega čuvaja, pismonoše in pastirja. Ko je ta mož sedaj pred kratkim vršil svojo dolžnost kot poljski čuvaj, zapazil je neko žensko, ki je na prepovedanem kraju kosila travo. Takoj se je tiho splazil bližje ter zapazil v tatici — svojo ženo. No, zvestemu čuvaju ni bilo prav nič mari to ter je svojo boljšo polovico nagovoril z najstrožjim uradnim glasom: »Ženska, kaj delate tukaj?« Žena pa, ki očitvidno ni imela nikakega smisla za možovo zvestobo in gorečnost v službenih dolžnostih, zavrnila je svojega moža nejevolno: »Ne delaj nikakih bedarij, stari, in glej, da se hitro zgubiš!« Sedaj se je Zavorka pokazal v vsej svoji velikosti. Preobrnil je z jedno energično kretnjo koš, v katerega je bila nabasala trava, ter je istočasno razmetavati. Tu pa je bilo ženi odveč moževega počenjanja. Pograbila je koš ter nesramno začela udrihati z njim po svojem zakonskem drugu, brez vsacega ozira na njegove obile službene časti. A vrli čuvaj polja ni razumel take šale. Obrnil je svoje korake naravnost do občinskega načelnika, kjer je ovadil svojo lastno ženo radi nasilja proti uradni osebi. Žena mu je seveda to sila zamerila, on pa se tolaži z vzvišenim čuvstvom, da je zadostil službeni dolžnosti.

Književnost in umetnost.

»Slovenka«. Sedma številka »Slovenke« leži pred menoj. Vedno se je veselil, je neropno čakam. To pot me je pa uprav presenetila. Torej ni bila prazna tista obljuba o slikah? Ne, ni bila. Tej številki je priložena krasna slika v velikem formatu: H. Tichy: »Pietà«.

Na nizkem, belo pogrnjenem odru leži mrtvo truplo Izveličarjevo. Po strašnem trpljenju je zavladal mir v izrazitem, lepem obrazu. Roki se dotikata tal. Blizu levece leži trnjevenec. Ob vzglavju kleči Mati Božja. Koliko bol je položil umetnik v ta obraz! Kakor da bi hotela planiti k Sinu ter ga še enkrat prisiliti na svoje boleče sree. Dve podobi — morda sv. Janez in Marija — jo prijazno zadržujeta. Ob nogah joče tretja oseba, sv. Marija Magdalena. V ozadju pred uhodom v skalnati grob, stojita še dve ženski. Tudi vse te postranske osebe so izdelane mojsterski. Vseh pozornost je obrnjena proti središču, mrtvemu Kristu.

Glavna zasluga na tej prelepi sliki pripada seveda umetniku. A tudi tiskarna »Edinosti« je pokazala, da je kos najtežjim nalogam. Slika je tiskana razločno in čisto, v lepi temno-zeleni barvi.

Pa tudi vsebina »Slovenke« me je zopet zeló, zeló razveselila. Dični naš Zupančič nam je podal tri poezije: otožno »Pesem«, nežno sliko iz narave »V gozdu« in »Nedeljsko romanco«, v kateri nam opeva čuden doživljaj kvartopircev Maliča in dveh tovarišev, katerim se je pridružil tujec — iz pekla, da vrže žnjimi nekaj kratki kvarte, dočim so bili ostali kristijani pri službi božji. Tujec v fraku in cilindru je seveda vedno dobival, možje so sprevideli, da se to ne more goditi po pravem in

»nihče ni namerjal dolgo — kar po hrbtu in po glavi! Kupie dvojce se na tleh je in na steni razletelo, stol zadel s pestjo je Malič, ali stola ni bolelo!« —

Možje so se topli z — zrakom in vsa soseska, ko je prišla od maše, se jim je na glas smejala.

»Kdo je bil ta tujec lakom?« — Lakom gori, lakom doli, jaz o njem vem samo eno, dé krčmar, mané si roke, »meni plačal je pošteno!«

Zupančič je vedel odeti svoje misli v čudovito plastične oblike. Vse osebe živijo, kvarte čujemo kar padati, in tudi batine po zraku...

»Iz teme v temo« je fina študija bolne mladeniške duše. To študijo je moral pisati Ivo Šorli po lastnih skušnjah: vse

te boje med vero in modernim poganstvom je moral izvajati sam, in če bi nam jih ne mogel naslikati tako precizno. In tista globoka bolečina o smrti matere, ni-li morda vzeta iz življenja? — Koliko takih Majdičev tava dandanes med našo mladino! Hvala Bogu, da le izjemoma prihajajo do strašnega sklepa, da se usmrte sami, kakor nesrečni Majdič. Sicer pa je morda duševna smrt, kateri zapadejo drugi, še strašnejša...

»Idealno materinstvo« je ostra replika Mrakove na članek v »Slov. učitelju«, v katerem neki čudak odreka učiteljem pravico do zakona. Z duševnim materinstvom naj bi se zadovoljile, šolskih otrok se oklenile z požrtvovalno materinsko ljubeznijo, kajti »telesno materinstvo da je le slabša polovica pravega materinstva«. Od dna srea moram obžalovati člankarja v »Slov. učitelju«; tega gotovo nikdar ni božala roka ljubeče matere, sicer bi ne mogel pisati tako zaničljivo o »telesnih« materah. A Mrakova mu je dala zaslužen lekcijo ter dokazala ne le, da imajo učiteljice pravico do pozemske sreče, ampak tudi, da bi le blagodejno uplivalo na izvrševanje njih poklica, če bi bile tudi »telesne« matere.

V »Pismu« nam opeva Čeh I. S. Machar téma: »Prelomila sem zakon, a poprej je zakon zlomil — mene.« Jaz osebno ne morem odobravati koraka »Neimenovanec«, ali razumem ga pa po vsem, kakor nam Machar slika grozno trpljenje nesrečne žene in nehoté se mi usiljuje misel, da je naša družba zares potrebna reformacije, ki pa mora pričeti pri glavi, pri možkih. Prevod Antona Dermote je dosti lep.

V članku »Lavra Marholmova o ženi« poroča Dragotin Lončar o nazorih te slovite pisateljice o ženskem vprašanju. Vodilna misel je ta: Žena je vse z možem, nič brez njega. Zato se pisateljica ne strinja z naporu studujočih mladenk, ker jih to odvrča od naravnega poklica. Članek je vezanimiv ter nas sili k razmišljanju; sklep pa je vedno ta, da eden brez drugega ne moremo živeti. Mož in žena bodita jednakovredna druga!

Zofka Kveder nadaljuje »Studentke«. Ta temperamentno pisana povest se začneja zapletati na način, da morajo biti zadovoljni tudi tisti, ki iščejo v leposlovju — moralne opore.

A propos! Ker smo že pri Zofki — čudno se mi je zdelo, da »Slovenka« še ni ocenila njene knjige »Misterij žene«. Vprašal sem na pristojnem mestu in izvedel, da prinese prihodnja številka temeljito oceno iz peresa poklicane osebe, hrvatskega pesnika Xeresa de la Maraja (Begovića). Uredništvo mi je izdalo tudi skrivnost, da hrvatski pesnik jako ugodno sodi o naši pisateljici. Vederemo!

Ivanka poroča o »zavodu sv. Nikolaj« v Trstu. Zanimivo poročilo ima očiti namen, da interesira rodoljubno občinstvo za prvo našo žensko ustanovo, za prvo žensko postojanko na polju socialnega dela na Slovenskem.

Listek je topot krajši nego navadno. V »Književnosti in umetnosti« ocenjuje hrvatski pisatelj Oblomov pesmi ravnokar imenovanega rojaka Xeresa de la Maraja. Ocena je strokovnajaška.

To je prvi sestavek »Slovenke« v hrvatskem jeziku. Pisan je v tako lahki hrvaščini, da ga razume vsak izobražen Slovenec. Mene veseli ta novost. Združujmo se vsaj na polju književnosti, če nam je to prepovedano v politiki! Spoznavajmo se in — podpirajmo se!

Še enega sestavka v »Listku« ne smem pozabiti. Znani člankar »Edinosti«, Podslapinsky, polemizira proti »Primorskemu listu«, ki je nedavno stavil slovenskemu krščanskemu svetu v vzgled — turški harem! No, Podslapinsky ga je pošteno okreal.

Kakor vidite, napreduje »Slovenka« prav lepo in v skupno korist bi nam bilo, ako bi ji obilica naročnikov pomagala naprej na poti popolnjevanja. F.

Brzjavna poročila.

Deželni zbor istrski sklican.

DUNAJ 18. (K. B.) »Wiener Zeitung« priobčuje ces. patent z dne 16. t. m., ki sklicuje deželni zbor istrski na dan 23. julija t. l.

Ustaja na Kitajskem.

LONDON 17. (K. B.) »Reuter« javlja iz Tientsina dne 13. t. m.: Danes so zvezne čete izvršile združen napad na kitajski del

mesta. Nad 40 topov je obstreljalo pozicije Kitajcev. Zvezne čete so imele zelo težke zgube. Polastili so se pa osem kitajskih topov ter po hudem streljanju prognali sovražnika iz zapadnega arzenala. Uhod v mestni bil mogoče. Močna mešovita četa Evropejcev ima svoj tabor tik pred zidovjem kitajskega mesta. Jutri menda naskočijo mesto.

LONDON 17. (K. B.) »Daily Mail« brzjavljajo včeraj iz Shanghaija, da se je bokserjem namignilo, naj bi se obrnili proti jugu. Tako da poročajo kitajski viri ter je to jako resno znamenje položaja. Pravijo, da bokserji hočejo poslati pet polkov v Činhangpo na Velikem kanalu. Druga brzjavka pravi, da v Niušvangu mora priti do velike bitke. Bokserji se nahajajo že blizu tujih naselbin. Rusi so napravili na ulicah barikade. Denar in vrednostne papirje so ruski bančni uradniki spravili v Port Artur.

LONDON 17. (K. B.) »Daily Mail« javlja danes in Shanghaija: Zvezne čete se dne 14. t. m. zjutraj ponovile napad na kitajski del Tientsina ter se jim je posrečilo, da so na več mestih razrušili zidovje in se polastili vseh utrdb. Kitajci so docela premagani. Zvezne čete so se polastile kitajskega mesta in utrdeb. Skupne zgube zveznih čet v bitkah v četrtak, petek in soboto znašajo kakih 800 mrtvecev in ranjencev. Največ ljudi so izgubili Japonci in Rusi.

PETROGRAD 17. (K. B.) »Nowoje Vreme« poroča iz Kijeva: Dne 14., 15. in 16. t. m. so od tod odhajali vlaki z vojniki, ki se peljejo čez Sibir v Vladivostok, in sicer je odšlo 7 bataljonov saperjev, stotnija brzjavni čet in stotnija 4. bataljona pionirjev. Istemu listu javljajo iz Vladivostoka, da se je od ondot oddelček čet, namenjen na Kitajsko, odpeljal na dveh ladijah prostovoljne mornarice ter na dveh japonskih, sedmih ruskih in treh nemških prevoznih ladijah. Pred odhodom čet iz Harborovska je guverner nagovoril vojake ter jih opominjal, naj se spominjajo prisega carju ter store svojo dolžnost.

WASHINGTON 17. (K. B.) »Reuter« javlja: Verojetno je, da naberejo, kakor hitro mogoče, 8-10.000 mož ter jih pošljejo na Kitajsko. Ako bi položaj zahteval, da bi morali poslati še več čet, moral bi se sniti kongres.

BEROLIN 17. (K. B.) Načelnik križarskega brodovja brzjavlja dne 14. t. m. iz Takua: Zvezne čete so se dne 13. t. m. polastile vseh utrdeb v Tientsinu razven ene, o kateri pa pričakujejo, da jo vzamejo, kadar pridejo ruski topi, ki so že na potu.

DUNAJ 17. (K. B.) »Wiener Abendpost« konstatira glede nadaljne pošiljatve vojnihi ladij na Kitajsko, da ladija »Karol VI.« ni namenjena za vzhodno Azijo.

DUNAJ 17. (K. B.) »Wiener Abendpost« konstatira, da je vicekonzul Rihard Natiesta, pridodeljen poslanstvu v Peking, na varnem. Isti je bil že na dopustu, ko je v Pekingu nastopil kritični položaj. Oficijal generalnega konzulata v Shanghaiu, Vincencij Gottwald je na ladiji »Zenta«. Pri oddelku pomorščakov z »Zente«, poslanem v Peking, se nahajajo častniki Josip Kolař, kadeta Burgstaller in Boyneburg-Lengsfeld ter poveljnik ladije, fregatni kapitan pl. Thomann. O usodi teh častnikov in vsega oddelka nimamo dosedaj avtentičnih poročil.

PETROGRAD 16. (K. B.) Kitajski poslanik je izjavil ruski vladi, da se dogodki v Mandžuriji niso vršili v dogovoru z vlado v Pekingu. Obljubil je, da opomni svojo vlado ter jo opozori na resne posledice, ako bi ista ne zatrla sovražnega gibanja v Mandžuriji.

LONDON 18. (K. B.) »Daily Express« javlja iz Tientsina, da so zvezne čete dne 14. t. m. zgubile 560 mrtvecev in ranjencev. Dopisnik istega lista javlja včeraj iz Shanghaija, da je izvedel iz kitajskega vira, da je bil v nekem razglasu princea Tuana določen dan za občo ustajo. Dopisnik pristavlja, da Kitajci v Shanghaiu očito izjavljajo, da bodo streljali v tuje čete, ako bi se iste tamkaj izkreale.

BRUSELJ 18. (K. B.) Minister za vnanje stvari je prejel od prvega tajnika na poslanstvu v Pekingu naslednjo brzjavko, oddano včeraj v Shanghaiu: Taotai Sheng je vdobil od guvernerja v Šantungu brzjavko takele vsebine: Brzi sél, ki je dne 9. julija zapustil Peking, javlja, da so se tega dne poslanstva še držala krepko.

WASHINGTON 17. (K. B.) »Reuter«

javlja: Dan vesti, došle kitajskemu poslaniku Ku-ting-fang-u od kitajskega poslanika v Londonu, da so poslaniki še živi, je 13. julij kitajskega koledarja, ki odgovarja našemu 9. juliju. Poslanica prosi velevlasti, naj ne razrušijo Tientsina, ker bi to imele najhujše posledice za evropsko in kitajsko trgovino. Brzjavka je oddana dne 16. julija; podpisala sta jo podkralja v Nankingu in Vučungu in ravnatelj železnice Sheng.

LONDON 18. (K. B.) Tukajšnji kitajski poslanik je izročil v ministerstvo za vnanje stvari brzjavko podobne vsebine, kakor jo je vdobil poslanik v Washingtonu.

Trgovina in promet.

Špansko grška trgovinska pogodba.

Španska vlada namerava, da stopi z Grško v pogajanje o sklepanju trgovinske pogodbe ter je že poslala svojemu zastopniku v Atenah potrebna navodila. Ti dve državi nimata nobene pogodbe od 22. oktobra 1882. l. Španska vlada je namreč odpovedala pogodbo z največjim povlaščenjem dne 22. oktobra 1881 l. Pozneje niso ponovili pogodbe. Grške proizvode carinarijo na Španskem po maksimalni tarifi.

Sporazumljenje ogerskih mlinov o proizvodnji.

O katerem smo že poročali v tem listu in na katerem delajo že več mesecev, se ni doseglo. Vkljub vsem poskusom, pritisku in koncesijam razpalo je pogajanje, ker dva budimpeštanska velika mlinista hotela privoliti v temeljne določbe dogovora. Tema mlinoma se je pridružilo tudi nekoliko pokrajinskih. V jeseni zopet pričenejo pogajanje, ker mislijo, da se omehčajo v tem času tudi mlinci, ki sedaj niso za sporazumljenje samo zaradi tega, ker pričakujejo, da bodo tudi letos imeli dela, kakor dosedaj.

Žetve na Bolgarskem.

Iz Sredne javljajo na podlagi poročil iz vseh delov Bolgarske, da je tamošnja žetev letos nenavadno ugodna. Dohodki na desetini presežejo vse pričakovanje. Razume se samo po sebi, da se vsled dobre žetve zboljša obči gospodarski položaj sosednje kneževine.

Denarni trg.

Dočim je na Dunaju ostal položaj na javnem denarnem trgu isti, kakor je bil ves zadnji čas — bančni akcepti prve vrste so notirali po $4\frac{1}{16}\%$ — je v Berolinu zasebni diskont poskočil na: značal dne 16. t. m. $4\frac{1}{8}\%$.

Enketa o carinski tarifi.

Dne 14. t. m. so nadaljevali posvetovanje o carinanju mineralnega olja. Poročal je zastopnik trgovinske zbornice v Opavi. Doseglo se je sporazumljenje med različnimi interesi. Včeraj so nadaljevali posvetovanje o obleki in perilu. Poročal je zastopnik dunajske trgovinske zbornice.

OBUVALA!
PEPI KRAŠEVEC

pri cerkvi sv. Petra (Piazza Rosario pod ljudsko šolo)
priporoča svojo

bogato zalogo raznovrstnega obuvala za gospode, gospe in otroke

Poštne naročbe se izvrše v tistem dnevu.

Odpošiljatev je poštne prosta.

Prevzema vsako delo na debelo in drobno ter izvršuje iste z največjo natančnostjo in točnostjo po konkurenčnih cenah.

Za mnogobrojne naročbe se priporoča

Josip Stantič

čevlj. mojster

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu

Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunalo.

MATTONI
GIESSHÜBLER
naravna
alkalična kislina

